

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Vidékre külvége:	
Helyben:		Egy évre:	18 kor. — fill.
Egy évre:	10 kor. — fill.	Fel évre:	8 kor. — fill.
Fel évre:	5 kor. — fill.	Negyed évre:	4 kor. — fill.
Negyed évre:	2 kor. — fill.	Egy hére:	1 kor. — fill.
Egy hére:	1 kor. — fill.	Egyes szám ára:	4 fillér.

Főszerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
 Felelős szerkesztő: **HJ. MÓRICE PÁL.**
 Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:

Hat házasos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelenő hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden szöveg 4 fillér.

A hazajáró lélek és a pusztuló magyarság.

Mi hajduk különös megnyugvással jegyezhetnénk fel öreg bibliánk belső fedelére: »Az ur 1901-ik esztendejében vén Tisza Kálmán a hajduság jogainak a megrontója, a fajgyilkos renegát váradai képviselőségéből csufosan kibukott.«

A vén Tisza Kálmán törölte el az ősi hajdu kerületet. Tolta nyakunkra a főispánf. A hajdu városok miatta sülyedtek annyira, hogy autonómiájukat feladván, ma, három kivételével, szolgabírók pálczája alatt senyvednek.

A bukott Tisza Kálmán sorsa csak örömet, meglepedést, megnyugvást kellett országsherte. Olyas érzések támadtak, midőn valamiféle rég pusztító pestis nyavalya szüntét dobolja ki a falukban a dobos.

Bukott Tisza Kálmán a pestis nyavalyánál is gyilkosabb, pusztítóbb volt a magyarságra. Alapjában támadta meg a régi jólétet, az ősi erkölcsöket. Dögtestek jelezték az utját . . . Ettől az elv temedett embertől származik a gyilkos kormányzási elv:

— Mindegy akárkié a föld, csak az adófizetők szaporodjanak és rendelkezésre álljanak.

Ez az elvetemedett ember a hatalomért megtagadta még a szülőföldet, a véreit is. Megérdemli, hogy az utókor, mint vérszipolyozó gonosz kísértetet említse a vén hazajáró lelket, aki annyi szomorú esztendőn keresztül a nemes magyarság egyik megrontója volt, de ki fölött Nagy-Váradon becsapódott a kripta ajtaja.

Urunk Isten! Nehogy még valaha ránk szabadítsd ezt a hazajáró lelket.

Vén Tisza Kálmán, a magyarság gyilkosa, gyötrelmeket szenved. Kémletásként fognak felvonulni előtte azok a szegény magyarok, a kik az ő átkozott, önző, gyilkos kormányzása alatt pusztultak el: — testileg, erkölcsileg, vagyoniilag. És aludt vérrel fogják dobálni a reszkető vén bűnöst, a ki a szent magyar földet csere portékává süllyesztette, a magyart pedig a züllés karjaiba kergette.

Mi pusztító hatalma tetőpontján is küzdöttünk e gonosz ellen. Midőnt hát most a népitélet a bukottak kriptájába kergette vissza a hazajáró lelket, részvétet nem érezünk iránta. Átok a mi bucsuszónk.

Hiába mosdatják a szerecsent, hiába mentetik a vén bukott Tiszát, a kitől a szülővárosa is utálatlalt for-

dult el, nincs annak a gonosz kéznek mentsége, mely alapozta a mai romlott új Magyarországot. Hazafiak tekintetek körül hazátokban. Nyitott szemmel figyeljétek meg a változásokat. Józan elmével gondolkozzatok a megdöbbentő szörnyű romlás okai és következményei felől . . . A pusztítók sorában a testvér vértől piros kezű vén Tiszát látjátok a vezérlő helyen.

Hisz ma czudar, nyőszörgő, leköpött, rugdosott, nyüves, nyomorult, éhes, gyáva, szemétdombon csuszáló aljas korcs kutya az egykor büszke, nemes és gazdag magyar, melyet sashoz, Nubia párduczához hasonlított az ihletett költő.

Szívünk vérzik, lelkünk az aljasságba merül, ha pusztuló magyarságunk mai képét akarjuk, merészelnék hiven festeni . . . Isten! Riaszd fel haragos villámaiddal a sötét örvény szélén ezt az elbódult, elvakult nemzetet, a megrontót pedig, a Tiszát sujtsd le még erősebben a porba, hogy szörnyű cselekedeteinek tudatára ébredvén vékonykeket hullajtson az általa elárult szent magyar föld rögeire, az általa elpusztított magyarság sirhantjára. Nyugalmat ne adj neki soha. Még bukásának a kriptájában sem.

Az aradi tizenhárom.

Mind hősök ők, mind férfiak
 Mind hü és hazafi . . .
 Garay.

Vasárnap volt ötvenkét esztendeje annak a gyászos napnak, mely a magyar nemzet Golgotájává avatta Arad városát. Az önkény diadalt ült e napon a megaláztatott magyar nemzet. A szoldateszka nem érte be azzal, hogy porba sujtotta, vérbe fulasztotta a minden oldalról megtámadott magyart: hanem hős fiaiban meg is gyalazta.

Megadásra bírni a már minden remény nélkül küzdő harcost, ez hadi tény. De aztán próbékkel végeztetni ki a hősök hőseit, olyan arculapása a katonai tisztességnek, aminőre csak éppen egy bresciai hiéna lehetett képes.

Azt mondják: borítsunk fátyolt a mult-ra. Arra a mult-ra, amelyet Magyarország ez időszerinti honvédelminisztere csak nemrég „szajnálatos félreértésnek” — taksált. Hát van-e olyan sűrű fátyol, amelyen át ne hatolnának a nemzet legjobbjainak meggyalázott dicső alakjai? S vajjon

nem kérnék-e számon az utódoktól, hogy az ő kiomlott vérükből sarjadt szabadságban ugyan mennyire őrizték meg emlékeiket? Am nyugodjanak a hős férfiak, emléküek élni fog, míg a magyar szív dobog; a gyászos nap ez évfordulóján is kegyelettel adózott az aradi tizenháromnak minden igaz magyar, s lelkében elszorulva forgatja a história ama lapjait, amelyekre neveik aranybetűkkel vannak fölírva:

(Kiss Ernő)

a legvállalósbabb katona, Elemér, Ittebe, Aradacz és Ernesztháza ura. A vétké az volt, hogy hü maradt a magyar alkotmányra tett esküjéhez azután is, amikor már a bécsi kamarilla kimutatta a foga fehérjét, s a császári zászlóra esküdt főtiszteket a magyarügy cserbenhagyására kényszerítették. A harcban a vakmerőségig bátor katona volt, de mint vezért, került a szerencse. Teljes életében félt a tizenharmas számtól s csodálatosképpen a végzet úgy rendelte, hogy tizenharmadmagával kellett vértanuhalált szenvednie. Ő volt társai között az első, kivel az önkény megkezdte a gyalázatos bosszú sorozatát. Kegyelemből föbelőttek negyvenkilenc éves korában.

(Lázár Vilmos)

a világsi fegyverletétel után még bizott az igaz ügy diadalában. Azt mondta:

— Nincs még veszve Magyarország! Vagy négyezeröttszáz emberével Erdélybe akart nyomulni, azt hitte, hogy a harcot még tovább lehet folytatni. De csapata egyre fogyott s mikor hírt vette, hogy Bem is elhagyta az országot, letette a fegyvert az osztrákoknak, amiért kegyelemből őtet is csak föbelővette Haynau. 1815-ben született Nagy Beeskereken.

(Dessewffy Arisztid)

nem messze a török határtól vette hírt a világsi katasztrófának. Menekülhetett volna, de nem tette, hanem megadta magát régi bajtársának, Liechtenstein altábornagynak, aki megígérte neki, hogy a számkivetésnél is enyhébb büntetést fog részére készközőlni. Am azért ő volt a harmadik, akit föbelőttek. Liechtenstein ezért heves szemrehányást tett Haynau-nak, aki, így vágott vissza:

— Hiszen én megtartottam a szavamat, a büntetést golyóra enyhítettem . . .

(Schweidel József)

Mészáros Lázár hadügyminiszternek volt egyik legbugzóbb osztályfőnöke. Részt vett

Gyilkos veszedelmek környezik a magyarságot. Nem dőbörgő hadi paripákon tombol felénk az ellenség, hanem talpunk alatt, titkos vakondok utakat durva. És nyihogva ásogatják sirunkat titokzatos erők. Ne aludj tovább te kiszivott vérű magyar. Ébredj! Kardoddal sujtsd a porba azokat az a'attomos kezeket, melyek játszva, szinte észrevétlenül szövik tested körül, a Tisza által támasztott kísérteti homályban és bódultságban, az alig észrevehető czérna szálakból a gyilkos hálót; mely midőn milliónyi szálaival szétszakíthatatlanul elkészült, a görény megfoghatja azzal, kiszívhatja abban a lekötött oroszlan vérért.

*

Midőn hallottam, hogy Tisza Kálmán Váradon a képviselőségből kibukott, midőn hallottam a dőbörgő csatánást, a mikor az ígérés alól szabadult váradiak csapták be a vén hazajáró lélek mögött a kripta ajtót, már többé nem a diadalmas öröm, de sőt, megdöbbenő képek támadnak lelkemben az én nemzetem sorsa, az én nemzetem kietlen állapota felől. És fohászok az istenemhez, vajha őseink esodarejét lehelné belém és nem ily lágyító, panaszos hegedű szóval keseregnék; de rivalgó kürtszóval zendíthetném szét erdőkön-hegyeken túl zengelve a riadó lázító hangjait. Ébredj magyar! Ébredj te kiszivott vérű magyar és gyűjtsd össze utolsó erődet a következő élethalál küzdelmekre és ha már pusztulnod kell; pusztulásod legyen dicső, az égboltját megrengető küzdelem; ne pedig az az

a napoleoni hadjáratokban is, s így volt alkalma Páris is látni. Sok évi t'vollet után ismét hazajába került, hol mint őrnagy állott a magyar ügy szolgálatába. De már 1848 októberben tabornokká lett s mint ilyen nagy tevékenységet fejtett ki az újonnan alkotott magyar hadsereg szervezésében. A haditörvényszék köztelaltali halálra ítélte, de régi bajtarsa, Haynau lojalitásból csak fölbölvette őt is — negyediknek.

(Nagy Sándor József)

mindig azt mondta, hogy nem bizik Görgei ben. A debreczeni esata után meg már nyíltan ki is jelentette, hogy árulója lesz a magyar ügynek. Annál nagyobb tisztelője volt Kossuthnak, kit nem egyszer figyelmeztetett is Görgei ténykedésére. Vitéz katona, lelkes katona volt. Negyvenöt éves korában oltotta ki életét Haynau pribékje — bitófán

(Aulich Lajos)

döntötte el az iszaszegi esatát. Vitéz katona, határozott jellemű férfiú volt. Buda bevétele után ő vette kezébe a hadügyek vezetését. Mikor a magyar kormány leköszönt, ő Görgeihez csatlakozott, hogy utóbb osztozzék társai sorában. Pozsonyban született 1792-ben, ő is részt vett a francia háborúban, amiért aztán Haynau akasztófával jutalmazta.

(Török Ignácz)

Görgeinek és Klapkának is tanárja volt had-

ingovány nyeljen el gyáván, tehetetlenül, melynek pióczás, kigyós süppedékébe a lidérczfény lelkű Tisza Kálmán csábitott és buktatott téged hiszékeny, árva magyarom, aki — ugy lehet — meg sem érted e képletes szomorú sorokat. Miért? Mert a magad sorsa, a nemzeted helyzete felől soha nem szoktál gondolkozni. A vezérsillagokat nem az égen keresed; hanem vakon rohansz bármely lidérczláng után.

Ifjabb Móricz Pál.

Teremtsünk háziipart.

Az egymást követő rossz termések szakadatlan láncolata mindenkit meggyőzhetett arról, hogy a boldog jövőt, a biztos lélet egyedüli támaszát a földművelésben többé nem találhatjuk. A sorscsapások s a természet kiszámíthatatlan szeszélyei immár minden gazdának mérhetetlen károkat okoztak s be kell végre látni azt, hogy tevékenységünkkel más teren is érvényesíteni kell.

Sőt maga az agrikulturnális foglalkozás sem zárja ki annak a lehetőségét, hogy idők jó részét, biztos hasznót hajtó foglalkozás üzésére fordítsuk. Mert mostanság mit tapasztalunk a legtöbb magyargazdánál? Ha elvegezte ősszel a szántást, a mezei foglalkozásnak ez utolsóját, szepen a boglyakemence mellé telepszik s mesemondással hebe-hóba tolfosztással csapja agyon az unalmas téli napokat.

Bezzeg a német földmívelő életmódja már nem igen kényelmes. Az a telet nem azzal tölti el, hogy pihenjen sokszor megsemmisített babérjain, hanem hasznót hajtó háziipart üz, melynek jövedelmét aztán takarékosan felre rakja.

S nem kell azt gondolnunk, hogy a durva, nehéz munkában megkérgeült kezek darabos esetlen dolgokat produkálnak. —

mérnöki tudományokban. Gödöllőn született 1795-ben. Komáromot ő mentette meg a magyarok számára. Amiért is a magyar kormány tábornokká nevezte ki. Mikor a szabadság ügye hanyatlani kezdett, őt rendelték Szegedre, hogy az erődítési munkálatokat keresztülvigye. Teljes lélekkel látott hozzá a nagy feladat megoldásához.

Ezeket a sáncokat jól meg kell csinálni, — mondta komoly hangon, mert ha megbukunk, Isten bizony felakasztanak.

És a kopasz tábornok sejtelve szomorú valóra vált . . .

(Knezich Károly)

a második rácz volt a magyar hadseregben. Veliki-Gyergyovecen született 1808-ban határvidéki katona családból. Damjanich vörössipkásait ő is sok diadalmas esatára vezette. Mint vadrácz került Egerbe, ahol megismerkedett a derék Kapitánycsaláddal, amelynek egyik szép sarját nőül is vette. A derék magyar nő magyarrá tette a férjét is, annyira, hogy honvédek akkor sem hagyták el, mikor már reményeszetten állt Sarkadnál.

— Akasztófát neki is! — mondta Haynau s a fiatal tábornok bitófán végezte életét, szép fiatal özvegyet, — s két kis árva eányt hagyva maga után.

(Pölsenberg Ernő lovag)

német volt; Bécsben született 1813-ban. A bécsi forradalmat elfojtották, ő hát a magyar

Korántsem! Csak látogassuk meg a majna melletti kis Offenback városkát, azonnal meggyőződhetünk, hogy a legelső párisi bórdiszműáros nem képes versenyezni azzal a munkával, amit ott előállítanak.

De ez természetes is. Apáról fiura száll itt a mesterség gyakorlása. Sőt az egész család közreműködik a kereset nagyobbitásán. S így börtárczáikkal erszényeikkel elárasztják az egész világot, mert sem csinoság, sem olcsóság tekintetében velük egy hasonvállalat sem versenyezhet.

Avagy tekintsünk a Szent-Gotthárdhegy körüli sveiczi falvacskákba. Az óras ipar nem egy mesterére akadunk ott az egyszerű földművelők közt. — Sőt maguk a legelső sveiczi óragyárosok náluk rendelik meg szükségleteiket, mert preczisztás és olcsóság tekintetében senki sem konkurálhat velük.

És mindez nem alapul sem esodán, sem bűvészetben, hanem azon az egyszerű életigazságot, hogy a gyakorlat teszi a mestert. A fiu apjától tanulta tisztelni s megbecsülni a munkát, mely nekik nem a kenyeret adja. — hiszen azt a földjüktől is megkapják — hanem igenis megtakarított fillereiket.

Erre tanítsuk meg a mi népünket! Legyen neki is olyan foglalkozása, mely egyrészt elűzze tőle a téli napok farszító unalmát, másrészt ki is egyenlítse a netáni rossz termés következtében beallott tökéhiányt. Ha majd megtöremtjük a magyar nép számára is a háziipart, akkor a föld után való sóvárgás sem őit majd oly óriási mérvet, mint manapság. Így aztán egy csapásra két dolgon is segítünk, mert míg egyrésztől biztos kenyeret adunk a népnek, másrésztől javítjuk az ország szociális viszonyait is.

Annál inkább előtérbe tolakszik most e fontos kérdés, mert az agrár-szocializmus is már bontogatja vérvörös zászlóját s az ország népe rohamosan siet a koldusbot felé. Ne engedjük tehát elbukni a népet, s ha már tettekkkel nem tudunk, avagy nem akarunk nyomorán segíteni, enyhítsük azt jóakaró tanácsokkal, tanításainkkal. Ki tudja, hátha meghallgat bennünket?!

ügy szolgálatába lépett. Győrnél aratta legszébb babérait, hol 12,000 emberrel tartotta magát Haynau 75,000 embere ellen. Mikor végig nézett társain a bitófa alatt, egykedvűen jegyezte meg:

— Mondhatom, hogy gyönyörű deputáció megy az Uristenhez a magyarok ügyében reprezentálni . . .

(Damjanich János)

akkor érezte legnagyobb fájdalmat szívében, mikor meg kellett válnia derék vörössipkásaitól. A balsors úgy akarta, hogy szabadságharcunk e kiváló alakja egy sétatocsizás alkalmával lábát törje.

— Félek, nagyon félek, — sóhajtott bekötözött lábára mutatva — hogy ez a láb sirba viszi a szabadságügyét is . . .

Igaza volt. Ha Damjanich meg maradhat tevékenysége terén, ki tudja, nem-e másképp alakult volna a magyar szabadságharc dolgai?

(Gróf Leiningen-Westerburg Károly)

feltétlen hive volt Görgeinek. Németszágban született 1819-ben, uralkodó-családokkal volt rokonságban. Igaz barátja volt a magyar ügynek a rettenthetlen katona. Új hazáját becsülettel szolgált, s bár sok borsot tört az osztrák orra alá s Görgei maga kérte, hogy meneküljön, Leiningen maradt s osztrák bajtársai sorsában. Bitófán végezte be életét a fejedelmi sarj . . .

A magyar parasztviselet.

Az osztrák parlamentben helyet foglal egy pinczér. Ákosfalván megválasztottak egy bíró viselt magyar gazdaembert.

Makkai a második magyar közrendű ember a népképviselőben. Az 1848-iki parasztképviselő nagyon illett a keretbe, mert hiszen fényesen dokumentálta a jobbság felszabadításával előállott új helyzetet, a mostani még inkább helyén van olyan parlamentben, amelynek feladata leendő ugyanis a kis ember felkarolása. Mondják, hogy ez a „harisnyás” székely tudni fogja, hogy kell a kamáslis emberrel megértetni a szegény ember ügyét-baját.

A mi sajtónk rendkívüli felületességére vall, hogy az ákosfalvi képviselőt „az első magyar parasztképviselőnek” titulálták; a 48-ikről nem tudnak semmit. Léhaságra vall, hogy először is esetlen elcseleződések tárgyává tették. A Göre Gábor hazug alakjáról ítélték meg a tekintélyes, méltóságteljes magyar falusi bírót, mivel hogy maguk nem láttak elevenet, vagy ha láttak is, megérteni nem tudtak. A felett elcseleződtek, hogy miféle viseletben jelenhettek majd meg az udvari ünnepeken? Bizonyára frakkot huz és ekkor megismélti Bagi uram, az egykori nábob ismeretes tréfiát. Ezt sem eresztették be valami nagy ur ebédjére frakk nélkül. Frakkot huzott hát, és ennek egyik szárnyát mártotta a levesbe; hogy egyik a frakk, ha már ő főszemély, nem pedig a gazdája.

Hát tévedni méltóztatnae, tisztelt modern uraim! Valamint nevetséges a vagyontalan középrendű ur is, ha — kiváló alkalomkor — egyszerű magyar fekete diszruha helyett, őt meg nem illető papagály-uniformist huz fel és fölöltözik erdélyi fejedelemeinek, Zrínyi Miklósnak, Hunyadi Jánosnak, néha a színházakból kölcsönözvén ki mentét, kardot, sőt még az ékszereket is. Épp oly nevetséges a sorsáról, apái viseletéről megfeledkező paraszt ember is.

Nem fog Makkai uram „rut idegent cserélni. Megmagyarázta Thaly Kálmán, a jeles történész is, mi a magyar közrendű ember, a tekintélyes falusi gazda és a civilizált régi viselete. Lilaszín magyar ruha, ránczos kordován eszímába huzott vitézkötéses, nadrággal ezüstgombos kurta zekével, a csizmán néha — hogy lótermett voltunkat igazoljuk — tompa ezüst sarkantyúval s kalapján darutoll ékeskedik, valamint karddal övezi magát a magyar köznemes. Lilaszín a hajdankor egyszerű magyarjának az ünnepi viselete, a fekete már újabb keletű divatja néki.

Ime ez a magyar paraszt ősi viselete. Így fog öltözködni Makkai Zsigmond is. — Feltesszük róla, hogy így lesz, mert hiszen ügyes választási manőverjeivel bizonyította, hogy van annyi esze, mint a . . . „Pesti Hírlap”-nak.

Láttunk mi már olyan alkalomat, midőn a király észre sem vette a kánikulai hőségben prémes mente alatt görnyedező kölcsönzött paripákat fincizoltató uri lovasokat, ellenben kitüntető figyelmére méltatta a maganevelte lovát, megülő, maga egyszerű viseletében megjelenő paraszbandériumot.

Bizony mondom, hogy szebb, tisztesebb és mindenkéfelett komolyabb látvány leendő a királya és nemzete szeme elé, azon egyszerűségében járuló magyar parasztember, a Tiller Mór zagyva hadánál, amelynek érdekesebb típusait oly nagyon mosolyogjuk meg bizonyos felvonulások alkalmával,

Minus. pont.

Őszi ének.

Megint csak árva lett a rétünk,
Az erdőnk hallgatag megint . . .
Megint csak nincs sem mit keresnünk,
Kivel beszélünk idekint!

A vadvirágok összebujnak,
Mint a virrasztó emberek . . .
Hideg szél orgonál az erdőn,
Bús temetési éneket.

A pusztulás fájó jelének
Nem lenni már számát, szerit . . .
A halál jár itt, a halál jár,
És menekülni kényszerit!

De hova, merre menekülnék?
Ha nem Hozzád, Uram, kihez?
A te örök tanácsod ellen
Főlebbezés nincs senkihez!

Te hinted a nyárt be virággal,
Tied a tavaszunk, telünk . . .
Oh fogadj oltalmadba minket,
S áld meg reménynyel a telünket,
Gondviselő jó Istenünk!!

M. Sz.

Szabolcska Mihály.

NAPI HIREK.

A debreczeni Vilmos-huszárok Berlinben.

A „Vedetta” czimű bécsi katonai szaklapban egy régi katona örömét fejezi ki afelett, hogy a Kinából hazajött német katonákat Bécsben olyan lelkesedéssel fogadták és így folytatja: Azt a javaslatot tenném, hogy ő Felsége küldjön Berlinbe egy huszárezredet, amelynek feladata volna Berlinbe lovagolni és viszonzni a keletázsai német zászlóalj látogatását. Régi hírű lovasságunkkal csak becsületet vallanánk Berlinben. Alkalmos volna talán erre az a huszárezred, melynek a német császár a tulajdonosa . . . Ez a huszárezred pedig — tudvalevőleg — a Debreczenben állomásozó kék dolmányos Vilmos huszárezred, amelynek a felvonulásával nem aratnánk szégyent sem a tulajdonos német császár, sem a burkusok előtt. De hogy megvalósul-e az érdekes terv, az nem a „Vedetta” élénk tervű cikkirójától függ.

Városi közgyűlés.

A folyó 1901. évi október hó 9-ik napján, Szerdán délelőtt 9 órakor a városháza nagy tanácstermében tartandó bizottsági rendes közgyűlésre a meghívók szétküldettek. Tártyak: 1. Polgármesteri jelentés az 1901. évi július és augusztus hónapokról. 2. A m. kir. bel- és pénzügyminiszter uraknak leirata a mértéktelen pálinkaivás korlátozása tárgyában, az országgyűlés képviselőházához intézett felirati kérvényre vonatkozólag. 3. A m. kir. belügyminiszter ur rendelete, a Steiner Jakab állatorvost állásától felmentő tanácsi és közgyűlési határozatok megsemmisítése tárgyában. 4. A m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur rendelete, a Debreczen—Nagyvárad közt létesítendő viamos üzemű vasut előmunkálási engedélyének, egy évre való meghosszabbítása tárgyában. 5. Sopronvármegye közönségének átírata, a kivándorlás tárgyában, az országgyűlés képviselőházához intézett feliratának pártolása s hasonszellemlü felirattal való támogatása iránt. 6. Békés vármegye közönségének átírata az állami s törvényhatósági alkalmazottak szolgálati viszonyaiban a teljes nyugdíjviszonyosság életbeléptetése végett a kormányhoz intézett feliratának hasonszellemlü feleirattal leendő támogatása tárgyában. 7. Pozsony sz. kir. város törvényhatóságának átírata, a magyar országgyűlés tagjainak függetlenségéről szóló 1875. évi I. t. cz. revisiója alkalmából, a képviselőházhoz intézett üdvözlő feliratának pártolása és hasonszellemlü felirattal való támogatása iránt. 8. Pancsova város törvényhatóságának átírata, melyben az állami tisztviselők fizetésének javítása és a szolgálati pragmatika létesítése tárgyában a m. kir. nagymélt. kormányhoz és az országgyűlés képviselőházához intézett feliratának pártolását és hasonszellemlü felirattal való támogatását kéri. 9. Az 1901. évi július 31-én tartott számonkérészek jegyzőkönyve bemutatattik. 10. A közigazgatási bizottságnak a folyó 1901 ik év I-ső teléről szóló évközi jelentését a városi tanács bemutatja. 11. A debreczeni ev. ref. főiskola gazdasági tanácsának átírata a város által fenntartott büntetőjogi tanszék javadalmának az 1901. évi július hó 1-től évi 300 koronával felemelése iránt. 12. A kereskedelem

(Lahner György)
a központi fegyvergyárnak volt vezérfelügyelője. Besztercze bányán született 1816-ban. 1848-ban Kassán állomásozott ezredének 3. zászlóalja, melynek ő volt a parancsnoka. Előbb a rakonzatlanokódó ráczoknak a megfekezésére rendelték a délvidekre, ő is hű maradt azután is a magyar ügyhöz. Emberi erőt meghaladó igyekezettel szerelte fel az ujoncz honvéd csapatokat. Kossuth meleg elismeréssel adózott a derék férfianak tábornokká nevezte ki — Haynau pedig fölakasztotta.

(Gróf Vécsey Károly)
a világosi katasztrófa után vagy hétezer emberrel bolyongott reménytelenül. Bém apó kérte, hogy nyomuljanak Erdélybe, hátha még lehetne valamit csinálni? Ő azonban elvesztette minden bizodalját a haza jobb sorsra fordulása felett. Augusztus 21-én, tehát nyolcz nappal Világos után, ő is letette a fegyvert — az oroszoknak. És ezt olyan bűnnek vették, hogy daczára igen nagy befolyásu rokonainak, — nővére udvarhölgy s Ferencz József trónörökös nevelője volt — Haynau magánkívül kiáltott fel:
— Fel kell kötni! — Ő legyen a ki lencedik . . .

Ugyancsak október 6-án végezték ki Pesten az Újépületben gróf Bathányi Lajost is, az első magyar felelős minisztérium elnökét.

És a bosszuszomjas kegyetlenség folytatta orgiáját Kolozsvárott, Pozsonyban, Nagyváradon, stb.

és iparkamara előkészítésének megkeresése az ipari munkaközvetítő intézet felállításához évi 800 korona hozzájárulás megadása iránt. 13. Tanácsi előterjesztés arról, hogy Simonffy-utcai 1-ső számú bérháznál létesített huszarnok berendezésére a 139/9159 1900 bkgy. sz. határozattal engedélyezett 42.000 korona a dülöti pénztárból vétetett igénybe. 14. A debreczeni izraelita iskolaszéknak kérvénye iskolai segélye megfelelő felemelése iránt. Az orthodox izr. hitközségnek hasonló tárgyú kérvénye. 15. A „Debreczen városi és Hajdúvármegyei rabsegélyező egyesület” anyagi támogatás iránti kérvénye. — 16. Tanácsi előterjesztés a gyámpénztárból Erdei Eerencez által jogosulatlanul felvett 287 korona 94 filler és járulékaik a tartalékalapból megtérítése iránt. 17. Dr. Burger Péter és társai kérvénye a nagyerdői fürdőháznak 25 évre leendő bérbeadása iránt, tanácsi javaslattal. 18. Tanácsi előterjesztés az 1901-2. évi felfőttségnek a banki és fenesikai erdőségen levő készletekből leendő kiadása iránt. 19. Debr. ev. ref. iskolák építésére kiküldött vegyes bizottság megkeresése a gazdasági tanácszat belső helyiségeiben igénybe veendő elemi iskolai tanterem felszerelése és bebutoroztatása iránt. 20. A debreczeni ev. ref. egyház presbiteriumának kérvénye a felsőbb leányiskolával kapcsolatos tanítónők képző intézet fűtése 42 köbméter tűzifa megszavazása iránt. 21. Tanácsi előterjesztés a Fenesika és Bank erdőségek faanyagjainak beszállítására szükséges iparvasút előállítására tárgyában. 22. Tanácsi előterjesztés Debreczen sz. kir. város hazipenzarának s az általa kezelt alapoknak 1902. évre szóló költségeloirányzata megállapítása iránt. 23. A város világitási vállalatának 1902-dik évre szóló költségeloirányzata tanácsi javaslattal. 24. Szabadságolás iránti kérvény. Debreczen, 1901. október 5. Simonffy Imre, kir. tanácsos, polgármester.

A szerkesztőségéből

Ifjabb Möricz Pál, lapunk felelős szerkesztője hazatért, átvette a szerkesztést.

A III-ik kerület független választóihoz.

A debreczeni függetlenségi és 48-as Kossuth-pártnak a debreczeni két kerületben kivívott fényes diadala után újabb küzdelme kínálkozik. Újabb küzdelem vár reánk. A III-dik választókerületben kell a Kossuth-párt képviselőjelöltjét, dr. Varga Lajost diadalra juttatnunk. Ez a diadal egyedül töltek függ, a ti összetartástokon fordul meg III-ik kerületbeli független választópolgárok, a debreczeni függetlenségi párt, sőt az országos párt is teljes zömével siet támogatásokra. Embereiteket meg tehát magatokat. Már a fél győzelem a függetlenségi zászló. Küzdjétek tehát úgy, hogy a pótválasztásnál a teljes győzelmet, az ő Debreczen mind a három kerületében a függetlenségi zászló győzelmét kivívjuk. Felhívjuk tehát az elvtársakat, hogy a III-ik kerületi pártmozgalmakat ne csak élénk figyelemmel kísérjék, de a cselekvésből is vegyék ki részüket és a ma délután öt órakor az Angol királynő szálló termében tartandó pártértekezleten is teljes számban jelenjenek meg. Fontos in-

lézkedések képezik a megbeszélés tárgyát. Egyidejűleg arról is értesítjük a kerületbeli függetlenségi választókat, hogy dr. Varga Kossuth-párti jelöltünk pártirodája az Angol királynőben lesz.

A vértanuk napján.

Lélekemelő ünnepélyt rendezett a főiskolai magyar irodalmi társaság a vértanuk emlékének tegnapi d. e. fél 11 órakor a főiskola díszteremben. Hol — a vásár dacára is — igen előkelő, szép közönség jelent meg. A főiskolai énekkar tole megszokott művésziességgel adta elő darabjait: a himnusz, a vértanukról szóló gyászéneket és a szótartot. Milotay István a körelnök szép megnyitó beszédében szívetrazóan emlékezett meg a meggyilkolt hősookról. Pikler Ernő jh. szavata, a vértanukat dicsőítő óda, minden részében sikerült. Ezután Nyárádi László th. tartott nagyhatású, tapsokkal jutalmazott emlékbeszédet. Szavait még Nagy Sándor jh. ügyesen, lelkesen. Az ünnepély úgy a halhatatlan hősok dicső emlékéhez, mint az irod. társaság nagynevéhez mindenkiben illő volt. Itt emlíjük meg még, hogy a debreczeni közg. tanfolyam hallgatói is szép közönség előtt tegnap d. u. 4 órakor szintén sikerült ünnepélyt rendeztek a nemzeti halottainak emlékére.

Rövid krónikák a XX-dik századból.

Dorogon harangszentelési ünnepet majd bankétát ültek a református hívek. Ott volt az egész traktus. Töszlokat is szüreteltek bőven. Mégis — úgy beszélük — bucsuszó nélkül gyalogolt ki a vasuti állomáshoz a főispáni főkurátor. Vajon az ebédrel, vagy a töszlokkal rontották meg a gyomrát? A hír szerint nem az ebéd volt ártalmas, de az egyik töszlotot vette a lelkére nem Dégenfeld főkurátor, de Dégenfeld főispán.

Erről a dorogi beszédről sok szó esik most a vármegyében. Találgatóznak az emberek, miféle szónoklat lehetett az, mely ekésérette, gyalogos szerrel való, bucsunélkülitnak indította a főkurátor főispánt. Megmondom. Bizonyára a leplezeten igazság szavai.

A vármegyében elégedettek a kuruozok. A Kossuth-párti képviselőjelöltek jutottak a diadalra. Hisszük és elvárjuk, hogy a képviselő urak odafönt is megalkuvás nélkül, nyíltan fogják tolmácsolni a hajdu- és egyéb alföldi magyar szivek dobbanását, követelését.

Az igazság kedvéért kijelenteni, hogy Polónyi Géza bukása többhelyütt keltett részvétet mint kárörömet. Polónyi azok közzé tartozott, akik nem keztyüs kézzel csipegetik a csalánt és a tüskét, hanem kaszával, kapával irtották a sokféle dudvát. — Szükséges munkás volt.

Ha majd Sipulusz a jó hajdu nép történetéről fog hazafias szindarabot írni, ekkor nem tépázzák meg a kritikusok a „sassait”, mint a legutóbbi

bohó, pesti nevelésű „Sasok”-at meglé-pázták. Szeretett Sipuluszunk hivatott tollal fordulj tehát ősi hajdu népünk történetéhez és telivér magyar alakjaihoz. Ez lesz a te hazafiai és magyar írói dicsőséged ragyogó utja.

A nótás Pap Zoltánt nem féltem már, hogy elemésztí a budapesti kozmopolita ár. Tisza-Löknél, a tisza-löki választókerületben, beleült abba a sajkába, mely őt a Tiszaparton integető piros selyemkendős leggyönyörűbb magyar lányhoz, a független magyarság karjába vitte.

Dicsőítik a Gárdonyi Géza „b o r” darabját, hogy megszólalásig híven szerepelteti a magyar nép jellegzetes alakjait a papírfalak árnyékában. Pedig a régi nótát zöngécseli ez a tagadhatatlanul szép tehetségű és sokoldalú költő is, — a régi nótát, melynek mindig egy a vége: — keresd az asszonyt.

A magyar nép pusztító nyavalyait, a magyar lélek fonnyadását, a mi elrongyosodásunkat, ha majd feltárja, merészen, a vér szeretetétől ihletve, ha majd lefösti az erős költő, igen! A „rongyos magyarság” költőjét fogom én dicsőíteni. Nem a selymes hazudozásokkal, poétikus harmat szüresöléssel, de a mi szörnyű romlásunk, pusztulásunk megdöbbentő árnyképeivel, sőtét valóságaival kell minékünk a színpadról is riasztó, ébresztő, lázító példákkal szolgáljunk.

Igen ám! De akkor a költőt hangos muzsikaszó mellett nem fogja ünnepelni a sajtó, az irányító körök. Hamarébb megkövezik a „rongyos magyarság” költőjét. Már pedig ha az olcsó virágokhoz elég nagy is, de a kövekhez kicsiny véru Gárdonyi, mint többi oltott lelkü magyar íróitársai is.

Szabad Hajdu.

Szatyi bácsi meghalt.

A magyar színművészet legkiválóbb, szenális alakja, az egész ország tisztelt, szeretett „Szatyi bácsi” ja id. Szathmáry Árpád, ki annyi gyönyörű, élvezetes estét szerzett nekünk debreczenieknek is, súlyos beteg. Szatyi bácsi állapota valóságos Fiat. új. Szathmáry Árpádot tegnap táviratilag hívták edesatyja beteg ágyához, ki meg tegnap este az „Ocskay brigadéros” előadása után Budapestre utazott. Szathmáry Árpádot — mint egy ma délelőtt menyéhez érkezett sürgöny jelenti, a Rókos kórházba szállították, hol veszélyes operációt végeznek rajta. Az operáció eredményétől függ valjon életben marad-e színművészetünk ezen oszlopos büszkesége?

Egy délután 2 órakor hozzánk érkezett budapesti távirat jelenti. Szathmáry Árpád hajnalban, a Rókus kórházban meghalt. — Eszméletlenül szállították a közokórházba, ahol többé nem tért magához.

Makó Lajos szervezkedik.

Makó Lajos a debreczeni színház új igazgatója erősen szervezi társulatát. Komjáthy társulatának tagjai közül már szerződött Karacs Imrét a jeles tenoristát, továbbá járgyalásokat folytat Kiss Irénnel, kit ilyenformán, nagy öröme a közönségnek, aligha veszítünk el. Makó a társulat jelenlegi tagjai közül mást nem szerződött.

Huszárok vérengzése.

A nagyvásárnak megvan a véres szenzációja, a mely ismét napirendre hozza a kérdést, hogy az országgyűlésnek oda kell hatni, hogy a katonák szolgálaton kívül tiltassanak el az oldalfegyverek viselésétől. Saját hazában, nem megszállott ellenséges földön tartózkodik a katonaság, tehát a védtelen polgár fölé nem szabad helyezni a fegyverben elbizakodott a garázdaságra színtuz hajlandó katonát, a kiknek legnagyobb tömege nem képes mérlegelni a fegyverhasználat súlyát; azért visszaél vele esupa virtuskodásból... Katonai vérengzés és pedig újabb vérengzés történt Debreczenben. Erről a vérengzésről, melyben a legszigorubb vizsgálatot és megtorlást joggal várhatjuk, bárha a katonák, bárha a polgárok adtak alkalmat az összeütközésre, a rendőrségi tudósításunk röviden ezt jelenti:

Ozsváth János 7-dik huszárezredbeli tizedes és Horváth nevezetű közhuszár vasárnap éjszaka 11 és 12 óra között, a tizenhárom városi külsőrészen, megtámadták ifj. Kovács András és Nagy András gazdálkodókat, a kik társaságban nyugodtan haladtak a gyalogjárón. A két huszár karddal támadt a védtelen gazdálkodókra. Az egyiknek a gyonrát is felhasították. Életben maradásukhoz nincs remény. A rendőrség még az éjszaka kihallgatta a vérengző huszárok áldozatait. Állítólag a huszárok azért kaszabolták szurták le a két gazdálkodót, mert a gyalogjáróról nem akartak kitérni.

Mi sokkal drágábbnak tartunk minden csöppnyi magyar vért, mintsemhgy ilyen mézárást elhallgathatnánk és ne hívánk fel a debreczeni követeket arra, hogy a debreczeni vérengzésekre hivatkozva az országgyűlés mielőbb ol határozatot hozzon, mely a magyar földön korlátozza a katonáknál, szolgálaton kívül, az oldalfegyvernek a viselését. A debreczeni illetékes katonai parancsnokságok pedig tekintettel az ismétlődő véres esetekre, tekintettel a v á s á r o s napok izgalmaira, embertorlódásaira, hasznosan eszelecszik, ha sűrű katonai őrzéssel körkeltatnak az ösmert mulató helyeken és ha továbbá a kinnmaradási engedélyek kiadását is korlátoznák. — A kórházból vett újabb értesülés szerint az egyik áldozat, Kovács András aligha éri meg a mai napot, de a másik áldozat, az összevagdalt Nagy András életben maradásához sem biznak az orvosok. Hallatlan ez, hogy a magyar testvérekéztől a magyarvértnek így kell elpusztulni.

Méliusz Péter sirja.

Egyik legnagyobb magyar reformátornak, írónak, tudósának, a tiszántuli ref. egy-

kazak első püspökének Meliusz Péternek sirja elfeledten sőt ismeretlenül áll a Kossuth-utcai temetőben. De már nem sokáig lesz így. A Csokonai kör, különösen pedig a körnek tevékeny alelnöke Komlóssy Arthur főjegyző már évekket ezelőtt mozgalmat indított, hogy a XVI. század emez egyik kiváló alakjának sirját a kegyelet és hála, melylyel első sorban Debreczen tartozik Meliusznak, felkutassa. E célra már jelenlékeny alap is gyűlt össze Debreczen város és a debreczeni egyház áldozatkészségéből. A nyomozás az 1572-k évi városi jegyzőkönyv ama feljegyzése alapján indul meg, amely szerint Meliusz Pétert a városnapkeleti oldalán lévő temetőben a legmagasabb dombon hantolták el és sirja fele roppant nagy követ hengerítették. Egy száz evnél idősebb kökény bokor közelében csakugyan még ma is látható egy hatalmas mészködab, mely valaha nagyobb volt. Ez adat sejtik Meliusz Péter hamvait. Ugy lehet, hogy e kövön felírás nyomait is megtalálhatják majd a kutatók. A tudomány pedig azt is megállapíthatja, hány éves férfi csontjai porladnak a kő alatt. A múlt héten október 2-dikán Komlóssy Arthur főjegyző, Eröss Lajos hittanár, a Debr. Prot. Lap szerkesztője és Zoltai Lajos s. levéltárnok helyszíni szemlét tartottak a régi elhagyott temetőben, nem különben a szomszédos Dobozy temetőben s az ott található sírkövekről, ezek fekvéséről jegyzeteket, rajzokat vettek fel. Ez a szemle kezdete a rövid idő múlva nagyobb erővel megindítandó kutatásnak.

A közgyűlés előkészítése.

Debreczen város törvényhatósági bizottsága szerdán tartja közgyűlést. A közgyűlés tárgysorozata ma délelőtti tartott tanácsülésen készítették elő. A tanácsülésen — a főispán Budapestén lévén — Simonffy Imre polgármester elnököl.

Őszi eső és vásár.

A vásár meghozta az esőt. Szaporán hull a hűvös őszi eső. A fonatos sori jóillatú sátrakban vidám menhejet keres és talál az átázott vasárnap. Szóval nincsen olyan gonosz, amelynek jóidala ne volna. Ime lám a fonatos sátrakból tekintgetvén kifelé készek vagyunk békülni az idővel is, midőn a cigánypecsenyét kellő mennyiségű sestakertivel loesoltatjuk.

Eljegyzés.

Csikos Tóth Lajos okl. jegyző Turkevől eljegyezte özv. Varga Kalmánné kedves és szeretetre méltó leányát Etelkát.

Különös szeszélye a szerencsének

érte városunk egyik kereskedőjét. Az illető annak idején a „Nemzeti Pénzváltó Részvénytársaságnál”, Budapestén a jelenlegi osztálysorsjátékra megvásárolta a 44611. számú sorsjegyet, mely f. é. augusztus 14-én tizezer koronát nyert. Az intézet erre két pótlósorsjegyet küldött a nyerőnek a melyek közül emberünk megtartotta a 47144 számú sorsjegyet. — E sorsjegy múlt szombaton ismét tizezer koronát nyert, míg a visszaküldött, meg nem tartott sorsjegy időközben ötezer koronával sorsoltatott. Minthogy a hatodik osztály húzásai még e hó 22-ig tartatnak, a budapesti intézet újra pótlósorsjegyet küldött ki polgártársunknak, ki — a milyen példátlan szerencsével játszik — joggal pályázhatik negyven ezer vagy hatvan ezer koronás főnyereményekre, annál inkább is, mert ugy ezek, mint a többi nagyobb nyeremény 200.000 100.000 stb. stb. még a szerencsekerékben vannak.

Lovag Chylinszki György fényképész műterme Piacz-u. 41 Ujonnán felszerelve legkülönbözőbb felvételekre és nagyításokra.

TÁVIRAT.**Barabás mandátuma.**

A „Debreczen” eredeti távirata.

Budapest, október 7.

Barabás Béla képviselő Nagyváradon tartott banketten kijelentette, hogy elfogadja s megtartja a nagyváradi mandátumot. Kollár gyomai pártelnök sirva jelentette ki, hogy a gyomaiak azért mondanak csak le Barabásról, mert ezt ezuttal országos érdek kívánja, hogy Nagyvárad mandátumát megtartsa.

SZÍNHÁZ.**Az új primadonna bemutatkozása.**

A vidéki direktorok között talán Komjáthy az egyedüli, ki a primadonákkal a legpechesebb. Első évben Ruzsinszky távozását után vegre nagynehézen talál egyet, Bódi Ellát, ki a legjobbak közé tartozott s aki a közönség tetszését is megnyerte, de hogy Bódi Elle a múlt évben a színpadot a bekés családi tüzhelyiyl elcsereíte fel, ismét csak meggyúlt a baja a primadonákkal. Bódi utóda — azt sem mondva, befellegzett — itt hagyta; helyébe jött Reviczky Etel, ki szombat este mutatkozott be a Czigánybáro operett Saffi szerepében. Reviczkyben sem találta meg Komjáthy azt a primadonát, ki megfelelhette a debreczeni közönség igényeinek. Honnan bukkaant elő Reviczky, nem tudjuk, annyit azonban tudunk, hogy sohasem hallottunk felőle s epeu ezért nagy várakozással neozünk debütirozása elé. Első fellépte után végleges és teljes ítéletet nem mondunk, de már szombaton meggyőződhattünk arról, hogy Reviczki nem kezdő a színészetnél. Hangja nagy terjedelmű, de hiányzik a hangnak iskolázottsága. Nincs meg hangjának lagysága, finomsága, érdes, csiszolatlan s epen az iskolázottság hiányossága teszi azt, hogy az a nagyterjedelmű hang különösen a felső regiszterekben éles sikotashoz hasonlít. Hanganyaga van s iskoláztatás mellett idővel elvezethetővé válik. Játeka rutinrt színésznőre vall. A másik fő női szerep Czipra, Kallay Lujza kezében volt, kinek ez egyik force szerepe. Sok tapsot is aratott. Arzenát Bardos Irma játszotta, helyesebben kellett volna játszania. Ugy látszik Bardos elfeledte, hogy őt már elsőrendű énekesnőnek a v a t t á k fel, mert ha nem, az esetben ha ilyen szép nagyszerephez jut, igyekeznék azt megjátszani. Arzenát bármelyik kardalnoknő is megjátszotta volna ugy. Ének-számái sem sikerültek. Különben az igazgatót a színügyi bizottság átiratban hívta fel, hogy Bardosnak főszerepeket ne adjon. Ez ugy látszik csak papírosan írott malaszt. Előadás eléggé összevágó volt. Közönség kevés. (l. j)

A hét műsora.

Hétfőn, okt. 7-én „C” bérletben ötöd-ször A bor. Falusi történet 3 felvonásban. Irt: Gárdonyi Géza.

Kedden, okt. 8-án, „A” bérletben: A boszorkányvár. Nagy operette 4 felvonásban. Zenéjét szerette: Millöcker Karoly.

Vasárnap, okt. 13-án, délután 3 órakor Kurucz-furfang. Énekes színmű 3 felvonásban. Irta és zenéjét szerzette: ifj. Bokor József;

Este fél 8 órakor bérletszünetben: A vizözön Vig színmű énekekkel és táncokkal 5 felvonásban. Irta: Csepreghy Ferencz. Zenéjét szerzette: Puks Ferencz.

Vadászat.

Különféle nyulpecsenyék.*

Talján ember, bizonyos körülmények között, tudva is megesi a macskahúst nyulpecsenye helyett: sőt a szép Itália szegényebb falvaiban egy-egy időviselt kisasszony jól vigyázzon eziratos czelatarására, mert ha az szomszédolni kezd nagyon hamar fogva marad a szerelemnek lánczán, csak hogy nem hasonlósorú választottjának körében, hanem valamely rosszlelkű letű szomszéd pecsenyes serpenyőjében.

A francziák, hollandusok és belgák már inkább az egerektől aláknázott kamrákban és ölben szeretik a eziczat, úgy, mint mi, hanem ők meg egy másik állatot, amelyet a mi gyermekeink csak ezirógatni szoktak, a gazda pedig udvarának diszeül tart, találnak fel savanyu leben: a mi szép, tarka-barka, kedves kis házi nyulainkat.

A magyar nyulfogasztó közönség sokkal inkább meg van áldva meg az ő, egészséges eredetiséggel, hogysem csupa nyugati nyenc-segéből vagy falakészből a saját jászotársulat peccenyévé aprítana.

Ezt tudva, a házi nyulok köztársasága a közelmúltban országgyűlést hirdetett, amely nagy látogatottságnak örvendett s halafeliratot intézett a magyar közönséghez, hogy oly embersegesen viseljenek nemük iránt.

A halafeliratot legközelebb Lapin ur és Lapine asszonyasság vezetése alatt nagy küldöttség fogja átadni a magyar gazda közönségnek.

Mint beavatottak, a következőket árulhatjuk el a felirat tartalmából:

„... nagyon esatkozunk azok, kik nagy elienségeinkre, a házi nyultenyésztés barátaira halgatunk, különösen oly országokban, hol mostoha testvéreink a mezei és erdei nyulak nagy sokasága, megfélekezven valódi hivatalosról, a esemetefakat rongálja telen át s így nem esoda, ha az ember üldözi őket és verengző zsakmányul ejtven, fölenyes nyenczességét is kielegíti husokkal. Mi nem teszünk kárt az embernek, sőt szeretjük őt, hízolgunk is neki, gyönyörködtejük, mulattatjuk, nem futunk előle és a mi a legfőbb, nem vagyunk torokosak, hanem kicsiny családban, megelegszünk a konyha némi hulladékaival. Ennel többet nem is követelünk osztályrésztől az embertől, de elváránk léle hogy ő se törjön életünkre s ne neveljen bennünket hízolgó módon — a konyhakés alá.

Halából a magyar gazdaközönség iránt, mely eddig kímélettel viseltett nemünkkel szemben, figyelemzetésül a következőket mondhatjuk: akkor, midőn peccenyének nevelnek bennünket, igen melyen kell vajkalmi hoherainknak a zsebben, hogy étvagyunkat kiölégíthessük s nem is mindenlével, hanem csupán löherével és repával; egyébb táplálék mellett esatnyulunk.

Hogy a számadást jobban meg tessék érteni, azt kérjük felvenni alapul, miszerint 10 házi nyul 30 nap alatt 60 kg. löherét és 20 kg. repát eszik meg. Ez a mennyiség korantsem sok, mert az állatok azt teljesen

* A dr. Lendl Adolf és Lakatos Károly által szerkesztett „Természet-ből vettük át ezt az érdemes ezikket.

megemészte és nem hízol meg mellette, csak éppen hogy jó husban vannak. Több repát és kevesebb löherét ennünk nem tanácsos, mert akkor igen könnyen betegeskedésnek vagyunk kitéve. A répa csak arra való, hogy a száraz löhere mellett némi nedvesebb táplálékot is kapjunk.

Tegyük fel már most, hogy valakinek 100 darab tenyésznyula van, akkor ezeknek táplálására egy éven át 7500 kgl löhere és 2500 kg. répa kell.

Igy táplálkozván, az év folyamán lassankint 4860 darab nyulivadéknak adunk életet s ezeknek, az abrak felét és csak 180 napon számítva, kell nekik 87.480 kg. löhere és 29.160 kg. répa.

Egészben számítva a 100 tenyésznyul és fiataljai egy év alatt elfogyasztanak együtt:

94.908 kg. löherét, ami 100 kg. jat 6 kor. számítva = . . .	5698 k. 80 fill.
31.660 kg. repát, ami 100 kg. jat 1 kor. számítva = . . .	316 k. 60 fill.

azaz összesen 6015 k. 40 fill.

ára eledelt, amihez legkevesebb 80—100 kor. kezelési költség (betegség, gyógyítás, elhulás stb.) járul úgy, hogy az összeg kerek-számban 6100 koronát tesz ki, amelylyel szomban 4860 eladó fiatal nyulcsomete áll.

Egy ilyen eladó nyulcsomete tehát 1.25 koronába kerül a tenyészőnek, illetve a fogyasztási adót és csak a legközelebbi központba való szállítást hozzá számítva, 1 korona 40 fillérbe . . . stb.

Ezeket az érdekes számokat sikerült kilesnem a feliratból és azokat átgondolva, csakugyan meggondolásra méltó, vajjon érdemes-e nálunk, ahol a vadnyul átlagos ára 1 korona 50 fillér, házi nyulak tenyésztéséhez fogni. Igaz ugyan, hogy a vadnyulal szemben azon előnye megvan, hogy egész éven át kapható, míg amaz csak féleven át, de hiszen evadja van mindennek, vadnak sörtesnek, báranynak, ráknak, salátának, gyümölcsnek, farsagnak és fürdőzésnek s minden akkor esik legjobban, amikor időszerű. Épen ezért átig hinnem, hogy házi nyulak reszere akár a fővárosban, akár vidéki központban állandó piacot lehessen teremteni, mert magyar ember gyomra azt nem veszi be s ha állandó piac nincs mit tegyen velük a tenyésztő, hisz rövid idő alatt 2 koronába lesz neki darabja!

Es minék hizalna a magyar gazda olyan állatot, amelynek a husa nem ér meg többet kilogrammonként 80 fillérnél, mikor olyant is hizlalhat, amelyet keresve keresnek és kg-ja 100—120 fillert megér.

Hagyjuk mi a házi nyul tenyésztést a francziákra, hollandusokra és belgákra, azoknál gazdaságos lehet, mert másnemű husban szükkölködnek.

—s.—n.

CSARNOK.

Nagy Napoleon császár katonája.

(Erekman-Chatriontól.)

Fordította: Ifjabb Mórcaz Pál. 51.

— Megengedem, szólt. Ez a fiatal diákság bizony mas, mint amilyen diákságot én ismertem. Azok a régiek, hogy úgy mondjam életük javarészt a sökoresmákban éltek le. Naponta husz, harmincz kanesó sört megittak. Es mondhatom is Józsi, hogy ilyen vig fizkökkel még én magam sem mertem az ivásban mérközni. Került köztük öt vagy hat, akit valamiféle szenior-nak neveztek. Ezeknek már szürkült a szá-

kálluk és igen tekintélyes külsejű urak voltak. Politikáról soha szó nem esett. Együtt énekelgettük a „Fanfan la Tulipe“ és a „König Dagobert“ nótákat, Hanem ezek a mai diákok igazán másfajtak.

En már azóta is sokat gondolkoztam az ezen napi élelményeinken. Es biztosra veszem, hogy ezek a komor lipesei diákok is a „Tugendbund“ hoz tartoztak.

Aztán egy másik vendéglőben megebedeltünk. A Tilly utczai „Zur Traube“ vendéglőben igen finoman megebedeltünk. Ittunk jó fehér bort is. Mikor aztán a kórházba visszatértünk, értésünkre adták, hogy mi már ez este kint hálunk a rózsavölgyi-kaszárnyában. Ez a kaszárnya aféle gyülekező helyül szolgált. Itt gyűjtögettek össze a lábadozó sebesülteket, a lützeni esata újra lábraelkét áldozatait.

Itt már kezdődött újból a katonai rendelkezés. Reggel, este sorakoztattak bennünket, de napközben teljesen szabadok voltunk. A sebörvos három naponként vizitált, akit egészségesnek talált, visszaparancsoltak a csapatjához.

Elképzelhető ennek az 1200—1500 szegény ördögnek a nyomorusága. Nagybörésze teljesen pénztelenül szédelgett a gazdag Lipese városban. Aztán ezek a halavány, lefogyott alakok, másként is nyomoruságosan festettek, az elhasznált bakancsaikban. Mint egy virágserép, olyan formájú nagy csakó volt a rendes viselet. Meg aztán a szürke, ölmegombos katonaköponye nyegek egészítették ki a szánalmas öltözetünket. De éppenséggel nem is imponáltak sem a jó polgároknak, még azoknak a fiatal kaczagós kedvű jászonysemélyeknek sem hízolgelt a nagy dicsőségre, mert úgy néztek reánk, mint esavargókra szokás.

A bajtársak szép regéin, szép emlékezésén még jobban elszomorodtam. Bizonyos, hogy odaelő szivesebben, melegebben fogadták az embereinket. Hanem a mi régi katonáink is másként, becsületesebben viselkedtek. Azért a lakosság is mindig testvéries szeretettel fogadta őket. Most az orruk előtt esuktak be az ajtó. Úgy kizártak mindenhonnet, egész nap a piacokon, a templomok körül ténferegünk. Meg a hentes kirkatok előtt bálmutuk, hogy mily szép, micsoda gazdag föld ez.

Emellett többféleképpen kerestük a szórakozást. Az öregek kártyáztak, mi fiatalok bolondoztunk, játszadoztunk. A macska meg egér játékokat különösen kedveltük. Ez olyan formán játszódtok, hogy a földbe vert czölöpre két hosszú madzagot kötöttünk. Az egyik madzagot az egér tartotta, a másik madzagot a macska. Aztán bekötöttük mindakettő szemét. A macskát még egy korbács-csal is felfegyvereztük. Aztán megkezdődött a hajszja. Az egér fülelt, mint kerülhetné el a macskát. Azért természetesen kerülnie kellett a zajt. Óvatosan, lábujhegyen futkostak a czölöp körül és ügyességükkel, összecsapásaikkal pompásan szórakoztattak a katonatársaságot.

Zimmertől hallottam, hogy odaelő a jó uémetek csapatosan sereglettek a játékainkat nézni. Es ők kaczagtak a leghangsabbban, ha a macska az egért a korbácssal kiporolta. Most reánk sem néztek. Meg a fejüket is elfordították, ha történetesen a mi játszócsoportaink közlebe vetődtek. Hiába törekedtünk, hogy az érdeklődésüket felköltsük.

Zimmer és én hat hétig vesztegeltünk a rózsavölgyi kaszárnyában. Unalomból gyakran elbolyongtunk a városban. A randstádti külvároson kereszül többször átesaptunk a lützeni országuttra, kitévelygettünk egész Lindenauig. Ameddig a szemünk el-látott, mindenütt hidakat, mocsarakat, kis erdősszigeteket észleltünk. a „csúka“ ven-

déglőben ozsonázhattunk. Izlett a rántottás sült szalonna, de izlett utánna a rendes palaczk fehér bor is. Azonban a jénai csata utáni boldog idők elmúltak, ma már hitelbe nem kaptunk semmit. Sőt ugy hiszem, hogy a vendéglős a „német Vaterland“ tiszteletére kétszeres, háromszoros árt is zsarolt volna rajtunk, csak hogy az én öreg czimborám, mint a született szász, úgy ismerte mind a tojásnak, mind a szalonánnak, mind a bornak az árát.

Ilyenkor csak este tértünk a kaszárnyába, mikor már a nap az Elsztér meg a Pleisze nádjai mögé lehanyatlott. Magunk is elszontyolodtunk a békák melankólikus kurtyolásán, mert ezekben a mocsarakban milliárdnyi béka él.

Időnként meg-megállottunk. A hid karfájához támaszkodván, keresztbe fontuk a karunkat. Ugy merengtünk el az esti tájban. Sokszor megbámultuk a lipesei öreg sáncokat, a templomokat, az ódon bástyafalakat, a pleiszenburgi várkastélyt. A napalkonyat vörös színe mindent beragyogott. A város a Pleisze és Parthe közt terjeszkedett, mint a legyező, akként terjeszkedett ki, a hallei külváros képezte a fogantyuját, a hét másik külváros alkotta a legyező többi más szárnyát. Az Elsztér, a Pleisze ezer sugárra szakadva locsogtak a homályos szigeteket közt; a füzesek, a nádasok közül, mint az arany, úgy csillogott a szemünkbe a víz.

— Gyönyörű pompás, mondogattuk, oly szép táj is volt ez.

Akkor persze még csak nem is sejtettük, hogy következik meg olyan nap, a mikor az ellenség gyilkos tüzeleése közben gázoljuk e mocsarakat. És hogy e helyen veszítjük el a legiszonyubb, legvéresebb esztét, midőn majd egész ezredek pusztulnak el a mocsarakban, melyekben mi most anynyira gyönyörködünk. Az aranyos tükrű vizeken, a rozás szíben borongott tájon most a szelid béke szendergett.

Egy ízben meg a Pleisze partján csavarogtunk. Felmentünk Markkleebergig. Ez több mint egy mérföld távolság. Kataszok borították a széles rónát. És szerényen, sürgösen folyt a nagy takarítás. A munkás nép a nagy társzekerek tetejéről nem igen ügyelt reánk.

És ha valami felvilágosítást, magyarázatot kértünk tőlök, akkor úgy mutatták, mintha nem értettek volna meg bennünket. Zimmer dühösködött, én csillapítottam; tartóztattam, hogy ezek a gazbetyárok belénk akarnak kötni, de másrészt, megparancsolták szigorúan minékünk is, hogy kiméljük a népességet.

— Hát jól van no, duruzsolt Zimmer. Amde vigyázzanak, ha itt is kitör a háború. — Eddig minden jót megosztottunk velük, most pedig mindenétől kifosztjuk e hátatlan népet.

Hanem a lakosság ellenséges érzülete még jobban kitűnt egy másik nap. A fegyverszünet lejártá után, épp másnap kimentünk az Elsterbe fürödni. Tizenegy óra tájt lehetett az idő. Épp levetkőztünk, amidőn a konewitzei uton egy paraszt közelített felénk. Zimmer megszólította, reákiáltott:

— Hejh! Földi, veszélyes itt a fürdés? — Ah dehogya, dehogya! Bátran bemehetnek, szólt a paraszt, ez igen alkalmas, jó hely.

Zimmer be is gázolt a vízbe valami tizenöt láb hosszát. Jó uszó volt, hanem a balkarja még mindig gyöngye volt. Elragadta az áradat, még a lehajló fűgalyakba sem kapaszkodhatott bele. Szerencsére gázlót ért a vízben, mert másképp két iszapsziget közé sodortatik, ahonnan ugyan soha ki nem került volna.

Folyt. köv.

Nyilttér.

**„MARGIT“
GYÓGYFORRÁS.**

Margitforras-telep (Bereg megye.)

A budapesti m. kir. egyetem vegyelemzése szerint kevés szabad szénsavat, ellenben sok szénsavas natriumot és lithiumot tartalmaz. Ezen tulajdonságai azok, melyek a hasonló összetételű vizek fölé emelik. Kitűnő hatása a **légtutak s tüdőhurutos állapotainál**, különösen ha a köpet nehezen szakad fel; tüdővészeseknél még akkor is, ha vérköpések van. a „Margitviz“ megbecsülhetlen szolgálatokat tesz kevés szabad szénsavánál fogva. Kiváló hatást látni tőle a **gyomor és belek hurutos állapotainál**, főleg az onese-tekben, hol a fölös mennyiségben képződött sav az oka a roz emésztésnek.

A húgysavas sók lerakódását akadályozván, becses szolgálatokat tesz továbbá a **hólyag hu utos bántalmainál**, a **kő és homokképződés eseteiben**, miért is a **budapesti és bécsi egyetem orvosai**, mint az **orvosvilág egyéb előkelőségei** a legszivesebben használják s előnyt adnak a „Margit“ forrásnak a hozzá hasonló összetételű gyógyvizek fölé.

== Mint ivóvíz ==

kiváló óvszernek bizonyult járványos betegségek idején főleg typhus ellen.

Mint borvíz általános közkeveltségnek örvend

Főraktár: Édeskuty L. Budapest

cs. és kir. udv. szállító.

== Ásványvíz nagykereskedő. ==

Kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Van szerencsénk a n. é. közönséget értesíteni, hogy raktárunk

női divat osztályát

az őszi-téli idényre a legújabb

- Szines és fekete selyem
- Gyapju női ruhaszövet
- Flanell, mosó velez
- Téli kendő, sál
- Ruhadizsek és belésárukkal

dusan felszereltük.

A Kunz József és Társa czégtől átvett árukat pedig

rendkívüli jutányos áron

árusítjuk ki.

Kiváló tisztelettel

Donogán és Somossy

Kunz József és társa utódai.

Posztógyár

ügyes, gyakorlott

ü g n ö k ö k e t

keres **gyapjuszövet** eladására direct privat vevőknek.

Ajánlatok **R. D. No. 250. sz. a. RUDOLF MOSSE** Wien I. Seilerstätte 2. intézendők. M.

Kiadó a Ranunkel házban egy 2-od emeleti 4 szobából és hozzá tartozókból álló — vízvezetékekkel ellátott kényelmes lakás ugyszintén egy loltihelyiség is.

Kerestetik azonnali átvételre fűszerüzlet lehetőleg pálinka mérésel. Czím a kiadóhivatalban.

Czimbalom tanító kerestetik Hatvau u. 9. az alsó lakásban.

Ügyvédeknek alkalmas iroda helyiség a Dréher söresarnok feletti emeleten f. é. nov. 1-től kiadó. Értekezhetni ugyanott a kereskedő ifjak egyesületének oljárójánál.

Egy harmadik elemista izraelita fiuhoz „Corepetitort“ keresek. Czím a kiadóhivatalban.

Kiadó butorozott szoba egy vagy két személynek Piac-u. 31 sz.

Szenzációs új találmány!

„RADIKALIS“

folyékony ezüst,

villámgyorsasággal tisztít, teljesen újja varázsol.

Ezüst és China-ezüst tárgyak, bármilyen kopott és avultak, rögtön teljesen felújíthatók a legegyszerűbb kezeléssel.

Árak üvegekben:

Kis üveg nagyobb 50 gramos 100 gramos

15 kr. 35 kr. 50 kr. 1 frt.

250 gramos 500 gramos.

2 frt. 50. 5 frt.

Órás, ékszerész, vésnöki műterem.

LÖFKOVITS ARTHUR

Debreczen, Főpiacz, a főposta mellett.

Legmagasabb helyről II. Vimos német eskütüntetve 1892. szar által kütüntetve Állami ezüstérem. 1901.

— A legnagyobb választék —

legolcsóbb árak, legjobb minőségű

fali, inga és zsebhórakban. 13 próbás ezüstneműekben. Arany, ezüst s brilliant ékszerekben.

Saját aranyműves, saját vésnök, saját órásműhely a legjobb szakérőkkel.

Javítások gyorsan és legolcsóbban.

Rendelések a legizlésteljesebben.

Régi arany, ezüst, drágakő legjobb árban fizetteik.

Rendkívül versenyképes

arató és vetőgépgyár

keres az 1902. évre, a szakköröknél jól bevezetett

megyei képviselőt,

ki e gépeket fixe venné meg, vagy jutalékra árusítaná.

Ajánlatok az egész évben szükséges arató és vetőgépek mennyiségének körülbelüli meghatározása mellett „Comitatsvertrete“ 27.164 szám alatt az

ANNONCEN EXPITION

Dukes Nchf. Wien -hoz intézendők.

A „Radical“ folyékony ezüst kizárólagos képviselése Debreczenben.

A „Radical“ folyékony ezüst kizárólagos képviselése Debreczenben.

Csakis keddig, október 8-ig.

Vásártéren

nagy vásár alkalmával látható reggel 9 órától este 10 óráig elsőrangú

PANOPTIKUM

és bencztani muzeum.

Oroszországból most érkezett meg, sokkal nagyobb és érdekesebb látványosságai, mint volt.

2 nagy óriási sátorban.

Tulajdonos: **WINTER VILMOS** Temesvárról.

A muzeum életnagyságu mozgatható gépi- és viaszalakokból, egy történelmi csoportból és egy nepraizsi osztályból áll, mely minden viágreszek nepejait ismerteti. Tartalmazza továbbá híres személyek: császárok és királyok mellszobrait. Lucheni Luigi Erzsébet királyné gyilkosa. Bresci Umberto olasz király gyilkosa.

A bencztani muzeum

dustartalmu gyűjteményből áll, mely néhány száz praeparatumot és alakot tartalmaz és különféle operaciót, kötetést, törtést valamint az ember fejlődését ábrázolja.

Panorámái képek: A burkallal felöltözött angolvonat [delógia vasút.] A zsidók átvonulása a vörös tengeren.

Jön az orgszlan! Egy oroszlan kiszabadulása az allatseregletből a lipseai vásár alkalmával. Egy vasút vonat megrohanása az Indusok által. Bikaviadai viadarakkal. Kivégzes elefantok által Spanyolországban. A vízözön. Ha ottak egetese Kalkuttaba. Teve vásár Kairoban, Egyiptóban. Genf városa Helvetországban a Genfóval. Tengeri vihar az angol tengerparton és egy postagözös elmerülése. London, angolország fővárosa. A Westminster palota és a St. James park. A teremtés. Az osztrak-magyar sark expedició. Tigris, elefant és víziló vadászat Afrakában. Vedüldő spanyol és amerikaiak között Sant-Jago Cuba szigetén. A hősök esatája Custozában (Oroszország) Albrecht fbg. vezetése alatt. A templom fosztogatás és a keresztények megégetése a kínaiak által Pekingben. A burkfarmok felgyújtása, a burk és gyermekek fogsága vetése.

A bur és a kínai háboru

A panoptikum és panoráma belépti díja napal 15 kr., este 20 kr. Katonák és gyermekek charge nélkül 15 krt fizetnek. A bencztani muzeumot csak felnöttek tekinthetik meg 15 kr. beléptidj mellett.

Szerdán a bencztani muzeumot csak hölgyek látogathatják.

Kiváló tisztelettel **WINTER VILMOS.**

Kiadó

nagy garcon lakás

külön udvarral, faskamara padlás és pineze helyiséggel, esetleg 2 lakásnak is beosztható.

Értekezhetni Hajó u. 2. sz. Molnár Albert tulajdonossal.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.

Pályázati hirdetés.

A debreczeni r. kath. főgymnáziumi bizottság, Debreczenben a Szt. Anna utcában ujonnan emelendő kétemeletes főgymnáziuma összes építési munkálataira, melyek 278313.37 korona, azaz Kettőszázhetven nyolcz ezer háromszázötvenhárom korona 37 fillér összegben irányoztattak elő, ezenel nyilvános pályázatot hirdet, melyre a zárt és lepecsételt ajánlatok legkésőbb **f. é. okt. hó 15 én déli 12 óráig** Debreczenben Meltóságos és Főtisztelendő dr. Wolafka Nándor választott püspök urnál nyujtandók be.

Távirati és későbbben érkező ajánlatok nem fognak tekintetbe vétetni.

Banatpénz fejében a fenn jelölt határidőre dr. Wolafka Nándor ur ő méltóságával a költségvetés szerinti építési összeg 5 %-a azaz öt százaléka teendő le, akár készpénzben, akár valamely debreczeni pénzintezet betétkönyve alakjában, akár pedig állami letétekre alkalmas óvadékképes értékpapirokban, mely utóbbiak a hivatalosan jegyzett árfolyam mellett, de semmi esetre sem fognak nevértéken felül számitásba vétetni.

A főgymnázium tervei és költségsszámítása a debreczeni r. kath. plébánia hivatalban megtekinthetők, illetve 10 kor. lefizetése mellett ugyanott megszerezhetők.

A költés számítás végösszegevel szemben felajánlott engedmény, vagy esetleg követelt feulfizetés az ajánlatokban százalékokban fejezendő ki, még pedig számokkal és betűkkel írva.

Tartozik ajánlattevő kijelenteni, hogy a terveket költségsszámítást ismeri, a feltételeket magára kötelezőnek elfogadja és elismeri, hogy az ajánlati összegnél több követelésre meg azon esetben sem tartigényt, ha a számításból az építés teljes, szakszerű előállításához több vagy egyéb munkák lennének szükségesek a számítottaknál. Ellenben, ha a főgymnáziumi bizottság anyagokban, vagy szerkezetekben megtakarításokat eszközölne, ezek értéke a vállalati összegből le fog vonatni.

Tartozik vállalkozó az épület egyik szarnyat f. év végeig fedél alá hozni és 1902 év jul. végéig teljesen készen átadni.

Tartozik vállalkozó az összes még szükséges kiviteli rajzokat díjtalanul elkészíteni, azokat jóváhagy s végezt a főgym. bizottságnak bemutatni, továbbá az ez irányban eddig felmerült költségeket a főgymnáziumi bizottságnak megtéríteni.

Tartozik ajánlattevő a város által adott 1,850 000 téglát és 80 ezer cserépet 50 ezer korona árban átvenni.

A debr. r. kath. főgymnáziumi bizottság fentartja magának a jogot, hogy az épület egyes részein módosításokat tehessen és hogy a beérkezett ajánlatok közül szabadon választhasson.

Debreczen, 1901. év okt. hó 1-én.

A debreczeni r. kath. főgym. bizottság.

Megérkezett Debreczenbe SPINETT JÓZSEF

igazgatása alatt

Majom színház

(Theatre de Singes)

ma hétfőn

három nagy előadást tart:

délután 3, délután 5. és este 8 órakor

a vásártéri szinkörben.

Látványosság !!

Megnyilt a

Keleti áruház

Piac-utca 19. — (Ranunkel ház.)

Nagy raktár valódi perzsa és smyrna szőnyegekéből.

Különlegességek keleti arany himzéseken. Remek török himzésű párnák drbként 3 frtért csak míg a készlet tart.

Közvetlen behozatal.

Katonatiszti löverseny egyeslet hirdetménye.

Lóverseny.

Belépti jegyek a f. hó 8-án, kedden a debreczeni Lovaregylet versenypálya területén tartandó **katonatiszti löversenyre** Szt. Királyi Tivadar ur műipararu kereskedésében (városháza épület) kaphatók. Az előjegyzett páholy és egyéb belépti jegyek f. hó 6-án (vasárnap) esteli 7 óráig ugyanott kiveáltandók, mert aki nem váltott jegyet azonnal másoknak adatnak el. Eladott jegyek többé vissza nem váltatnak. Ugyanott a tribüne rajza tájékozással szolgál.

Helyárak: Páholy (4 ülessel) az első, vagy a második sorban 16 kor. Zártszék 2 kor. Ülőhely 1 kor. Állóhely 40 fl. Lovasjegy (a pályakör belsejébe) 4 kor. **Beléptijegy a tribüne előtti térre 6 kor.** Tribüne előtti térre szóló belépti jegy a **tényleges állományu katonatisztek, tiszthelyettesek és önkéntesek számára 4 kor.** — Versenysorozat (program) egy példány ára 20 fl., ezek Szent Királyi Tivadar ur kereskedésében valamint a m. kir. főtözsdeben kaphatók. — **Totalisateuron való fogadások 5 és 10 kor. tételekkel, csakis a versenynapon a gyepen eszközölhetők. Kellemetlenségek elkerülés végett figyelmeztetik a versenyen résztvevő közönség, hogy belépti jegyét láthatólag viselni sziveskedjék. — Bővebben a versenyre vonatkozó hirdetésekből értesülhetni.**

A versenytéren totalisateur, katonazene és vendéglő.

A verseny esős idő esetén is megtartatik.